

“ Το όνειρό μας, ένα ταξίδι στον Κρόνο”

Ένα πρωινό Κυριακής, ξαφνικά, ξυπνήσαμε με τους φίλους μου, τη Γιάννα, τον Κωνσταντίνο και τον Δημήτρη σε έναν πανέμορφο πλανήτη. Στην αρχή δεν καταλάβαμε ποιος ήταν, αλλά συνειδητοποιήσαμε πως ήμασταν πάνω σε ένα δαχτυλίδι. Τότε όλοι κοιταχτήκαμε και αναρωτηθήκαμε πού ακριβώς βρισκόμασταν, όταν κάποια στιγμή ο Δημήτρης είπε: «Παιδιά είμαστε σίγουρα στον Κρόνο».

Μόλις πατήσαμε το πόδι μας εκεί, ακούσαμε έναν εκκωφαντικό θόρυβο και πετάχτηκε μπροστά μας ένα τεράστιο κύμα σκόνης. Με το που καθάρισε το τοπίο, αυτό που αντικρίσαμε ήταν κάτι ασύλληπτο! Πέντε παράξενα, εξωγήινα πλάσματα που ήταν πράσινα με μεγάλα πράσινα μάτια και τεράστιες κεραίες στέκονταν ακριβώς μπροστά μας. Μας μίλησαν στη γλώσσα τους, στα “εξωγηνιακά”. Σύντομα όμως κατάλαβαν ότι μιλάμε ελληνικά και ευτυχώς συνεννοηθήκαμε. Ήταν φιλικόι, αλλά αποτελούσαν τον στρατό του βασιλιά του πλανήτη Κρόνου. Εκείνος τους είχε δώσει εντολή να μας προειδοποιήσουν για τις εχθρικές διαθέσεις του. Δεν ήθελε να βρίσκεται κανένας άνθρωπος στη χώρα του, παρά μόνο ο ίδιος και οι εξωγήινοι του. Εμείς δεν τον υπακούσαμε και αυτός έγινε έξαλλος. Άρχισε, έτσι, ένα ατελείωτο κυνηγητό προς κάθε πλανήτη. Βρεθήκαμε στον Άρη, στην Αφροδίτη, στον Ερμή, στον Δία και σε ένα σωρό άγνωστα μέρη. Πηδούσαμε από τον ένα πλανήτη στον άλλον σα να είχαν τα πόδια μας ελατήρια.

Στο τέλος, καταφέραμε μετά από πολύ τρεχάλα να τους ξεφύγουμε και ξαφνικά ακούσαμε μια φωνή να λέει: «Παιδιά ξυπνήστε, είναι ώρα για σχολείο»!